

Én megsegítelek - így szól az Úr, a te megváltód

Mi másra lehet szükségünk mai, civilizált, rohanó világunkban, - amely ránk erőltet számos lélekölő tevékenységet és gondolatot, - mint Izajás könyvéből az idézet: „Mert én vagyok az Úr, a te Istened, aki megragadom jobbodat, és így szólok hozzád: „Ne félj, én megsegítelek!...” Nem azt üzeni, hogy „...megint elbuktál, hibáztál, vétkeztél, ezért lesz néked...”, hanem a kezét nyújtja, sőt megragad, ha úgy tetszik: kiragad bennünket a hétköznapi taposómalmából, a munka-otthoni teendő-kétfenntartás Bermuda háromszögéből. Kevesebb, mint két héttel a Szenteste ünnepe előtt, még mindig érdemes elgondolkodni: tettem-e ezért a felajánlott segítségért? A szülők tudják, ha a gyermek durcásan hátra csapja, elrántja a kezét, milyen nehéz azt megragadni, hogy az úttesten való átkelésnél vigyázhassunk rájuk, vagy a kísértést jelentő édességes pultot el tudjuk hagyni a boltban. A mi Urunk - ígéretének megfelelően - felnőttként, szabad akarattal rendelkező személyként kezel bennünket, így nem fog erővel a kezünk után kapkodni. De kell-e Jézusunk születésénél felemelőbb jele annak, hogy: íme, itt a segítő kéz?! Rajtam áll, hogy elfogadom-e, és gyermeki tisztasággal kérem: Uram segíts, ne hagyd, hogy elengedjem segítő karod, ne engedd, hogy elforduljak tőled!

Ekler Attila, Érd

